

تحلیل عوامل اجتماعی کودک آزاری در شهرستان ممسنی و راهکارهای پیشگیری از آن

پروین پیرانی^۱، سلمان احمدی^۲

^۱ دانشجوی کارشناسی ارشد حقوق جزا و جرم شناسی دانشگاه آزاد اسلامی واحد نورآباد ممسنی.

^۲ استادیار گروه حقوق دانشگاه آزاد اسلامی واحد نورآباد ممسنی.

چکیده

یکی از خطرات بالقوه در مورد کودکان، کودک آزاری است. مطالعات به عمل آمده نمایانگر آن است که بخش قابل توجهی از موارد کودک آزاری، توسط کسانی اتفاق می افتد که سال ها پیش خود قربانی کودک آزاری توسط والدین یا سایر بزرگترها بوده اند. افزایش پدیده کودک آزاری و تکرار مداوم چرخه آن از نسلی به نسل دیگر، بررسی این پدیده را ضروری می نماید. این پژوهش به دنبال بررسی علل شکل گیری چرخه کودک آزاری با استفاده از نظریات علمی موجود و نظرات کارشناسان است. نتایج حاصله بیانگر آن است وجه به حقوق کودک و حمایت از او در برابر مجازات و تنبیه، از اموری است که طی سال های اخیر، نظر بسیاری از پژوهشگران را به خود جلب کرده است. این موضوع از جهت مباحث حقوق بشری و در قالب اسناد بین المللی حمایت از کودک، بازتاب خاصی دارد. از نظر معاهدات بین المللی و همچنین قوانین داخلی ایران، انواع مختلف مجازات و تنبیه کودک مانند آزار جسمی ممنوع شمرده شده است. روش اجرای تحقیق توصیفی پیمایشی بوده و جامعه آماری تعداد ۵۱۹ نفر از پرسنل نیروی انتظامی، قضات و وکلا و برخی از مردم شهر نورآباد می باشد نمونه آماری تعداد ۲۰۰ نفر از افراد ذکر شده می باشد. روش نمونه گیری تصادفی بوده و ابزار سنجش پرسشنامه محقق ساخته ۲۵ سوالی می باشد. یافته ها نشان دادند که فقر اقتصادی، وجود کودکان خارج از نکاح و اعتیاد والدین بر کودک آزاری در شهرستان ممسنی تاثیر مثبت و معناداری دارد. همچنین سازمان های مردم نهاد، سازمان بهزیستی و کمیته امداد امام خمینی تا حد زیادی بر پیشگیری از کودک آزاری تاثیر مثبت دارند.

واژه‌های کلیدی: کودک، کودک آزاری، فقر اقتصادی، کودکان خارج از نکاح، اعتیاد والدین

مطالعات علوم سیاسی، حقوق و فقه

دوره ۵، شماره ۳، پاییز ۱۳۹۸، صفحات ۲۰۱-۲۱۵